1902-08-16

AFSENDER
Harald Slott-Møller

MODTAGER
Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Damgaard

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIPTION

Damgaard. 16.VIII.1902
[med blyant i Emil Hannovers hånd:] Slott-Møller

Kjære Hannover
Hvor det var fornøjeligt for
mig at du syntes saa godt
om mit Frimærke, du ved
hvor megen Pris jeg sætter
paa din Mening – .
Skade var det jo at det
ikke var det der blev
præmiert nu der jo
mindre end ingen Ud-
sigt til at det nogen-
sinde vil faa praktisk
Anvendelse. Det er
nu mærkeligt nok med

[2]
den Afgjørelse – jeg har nem-
lig vist det til mange
mer eller mindre naive
Mennesker … og paa
alle har det virket
stærkt, om det saa
var G B som jeg sendte
et Aftryk for han
jo ud – men det
er jo alt noget som
ingen praktisk Betyd-
ning har eller faar.
Hvorfor er en Komite
anderledes end andre
Mennesker?

[3]
Du maa nu ikke tro
– hvad du nemt kunde
faa Indtryk af at jeg
endnu ikke sidder og
tænker paa andet end
hin Afgjørelse, men

dels har jeg ikke skrevet
til dig i Mellemtiden
og dels vil jeg spørge
dig om Museet har
Lyst og Raad til at
kjøbe de to Teg-
ninger til Frimærke[...]
det med Danmark
og det med Duerne
for 100 Kr

[4]
Jeg tænker mig at du
har faaet dem at se
medens de var udstillede
Du bliver ikke ærgerlig
over denne Forespørgsel?
Dels er det vist ret
ordentligt Arbejde og
dels vil jeg meget gjerne
have dem offentlig
tilgængeligt og sammen
med de andre Ting jeg
har gjort og dels har
jeg godt Brug for de
100 Kr naar jeg skal
rejse hjem.

[5]
Nu er der jo ikke saa
overmaade langt igjen
om end det neppe
blev lige til den 1te
i en Sommer som denne
hvor man næsten maa
spise sine Maaltider
med Malerkassen over
Skuldren for at være
parat naar Vejret
er bekvemt holder
det haardt at faa
gjort sine Arbejder

færdige. Det vilde
[6]
sikkert heller ikke
være lykkedes, om det
da lykkes, hvis ikke
de her paa Damgaard
havde overladt os
et gammelt Driv-
hus til Atelier, og
selv om det nu ikke
har det aller bedste
og roligste Lys er det
dog en uhyre Hjælp i
en Sommer som denne.
Her er for Resten saa
yndigt i samme
Rum – Et ret langt
[7]
lidt smalt hvidkalket
Rum med skraat Vin-
due i hele den ene
Side langs hvilket
der strækker sig et
Par gamle Vinranker –
holdt nede i Mands-
højde, det giver et
ganske yndigt Lys
– men i Solskin er
der jo ikke til at ar-
bejde – men som
sagt denne Sommer!
Hvordan lever I?
Kan de to smaa Kylling[er]
nok klare sig i al denne
[8]
Væde? – I vilde jo være
længe paa Landet saa
I kan maaske endnu
naa at faa et smukt
Efteraar Sligt hænder

jo. – til Tider.
Hils nu Karen paa det
bedste og vær selv
hilset paa det bedste
fra din hengivne Ven
Harald Slott-Møller

Agnes og Frøken Sigrid Fredriksen
hvem vi skylder megen rar
Musik om Aftnen sender Hilsen

Damgaard . 16. VIII . 1902.

Charlotte Müller

Kjær Hannover

Skal vi nu forsøge, ikke for vi at se Hyrdes Dag gaar om til Tirsdag, da vil vor Ugen Pris jo falde paa Vin Mening —.

Skal vor Ur jo at se ikke vor Ur vor Ven præcist nu er vor jo vinder end ingen Ud-Digt til at Ur nogen-Steder vil paa praktisk Anvendelse - Det er nu underligt nok vor

den Oppfatning – jeg har nemlig visst at til mange mer eller mindre nære Mennesker [redacted] av Kjærlighet, av det Sag man gir Uttrykk for hvis jeg vil – men det er jo alt noget som ligger praktisk Betydning hen eller fra.

Hvad er en av Kjærlighet underlegen end andre Mennesker?

Du maa nu ikke tro
- hvad du nemt kunde
paa Indbyde af at vi
endnu ikke ~~skal~~
kunde paa ethvert end
lidt Afgjørelse, men
dels har vi ikke Penge
til os i Mellemtiden
og dels vil vi gjerne
os at Museet kan
Lyst og Raad til at
bjælpe os til Ind-
kjøbet til Frimærke
ret med Danmark
og ret med Amerika
for 100 Kr

Jeg tænker mig at en
kan faar dem at de
mener de man ønsker.
Du kjem inn ogsaa
over denne Forspørgsel.
Dels er det vist ret
daarligt At kjøre og
dels vil jo meget gjen
kjøre dem afgjørelig
til gangelig og Damen
med de andre Ting jo
kan gjøre og dels kan
jo faar Brug for en
Dag Ku naar jo skal
rejse hjem.

Jeg er den jo inne Dag
over maaen lenge i gjen
om ord at vappe
blev lys til dem / te
i en Samme Dag kom
hver mann maaten maa
Opise sin Maaltid
med Malerkassen over
Skulder for at man
skal naa Vejr
er bekvemt maaen
at haabe at faa
gjøt Dim Arbeide
fardig. Det vilde

Dimmet heller imm
man lykkes, i am at
da lykkes, hvis imm
de ken paa Dampaad
havan overlaat os
et gammelt Hiv=
hus til Atelier, og
Dets om at nu imm
kan at eller kæmt
og valgte Lys en at
og en ubegre Gjæsp i
en Stemme som aem
Stor en pa Reisen saa
ynaigt i Dammm
Rumm - Et ret langt
lidt smalt hvidkalket
Rum med smaat Vin-
due i hele dem em
Sian langs hvil ret
aen Straakm Oj et
Par gamle Vinranker
hakket nede i Mamas-
højde, at gjem et
— mem i Sæsken er
aen jo imm til at a-
bejde - mm Dom
kalt aemm Stemm!
Kan de to smaa Hylle
nak Plads Oj i al dem

Vade? I vilde jo nødig
dø, paa Landet saa
I kan maaske redde
mig at faa et Smuk
Øieblik skjøt hunden
jo. — Ti Tiv.

Ellers var Kan. paa alle
Maader og nær Dels
hilset paa det hjerte
lig af hengivne Ven

Harald Stat. Mads

Agnes og Frøken Sigrid Fredrik
lover vi skylder megen Tak
Musik og Sjov Dagen Stilen
med